

ŠPANIHELOVÁ Lenka:

Pojetí naděje v pastorační práci

Bakalářská práce

Praha, ETF, studijní program Pastorační a sociální práce, 2007.

Posudek oponenta

Autorka si zvolila náročné, ale velmi zajímavé téma. Hledá odpověď na otázku, zda je možné v sociální a pastorační práci vycházet z duchovní podstaty člověka, která v sobě nese také rozměr naděje. Pro pracovníky i klienty, kteří se často setkávají se situacemi bez jasného pozitivního řešení, je to otázka klíčová.

Práce má jednoduchou a logickou strukturu: v první části se autorka zabývá pojmem pastore a jejím vztahem k sociální práci, ve druhé části zkoumá pojem naděje z hlediska náboženského a psychologického, ve třetí části pak hledá souvislost mezi nadějí a smyslem života a dochází k dostatečně zdůvodněné kladné odpovědi na svou úvodní otázku. Vysoce je třeba ohodnotit autorčin výběr literatury, její interdisciplinární vhlad do problematiky i schopnost vhodně zapracovat do textu výsledky svého dotazníkového průzkumu.

Nedostatky předložené práce vidím spíše v oblasti formální: mnoho pravopisných chyb, zvláště v interpunkci, nepřesné užívání uvozovek (někdy není jasné, zda jde o citát nebo parafrázi; dvojí uvozovky na s. 20) a závorek (např. dvojí závorka na s. 15), nejasné formulace (např. pojem „fundamentální církve“ na s. 22, slovo „prioritizace“ na s. 29).

Otázka k obhajobě:

Může být naděje motivační silou i pro člověka, který nevěří v Boha ani v posmrtný život?

Vzhledem k vysoké obsahové úrovni doporučuji tuto práci i přes uvedené formální chyby k obhajobě a navrhuji hodnocení B – velmi dobře.

V Praze 20. 8. 2007

Mgr. Michael Martinek, Th.D.